

PULSUL

**Bisericii Creștine
Baptiste Biruința**

An XII, nr. 547 din 22 mai 2011

DIN CUPRINS:

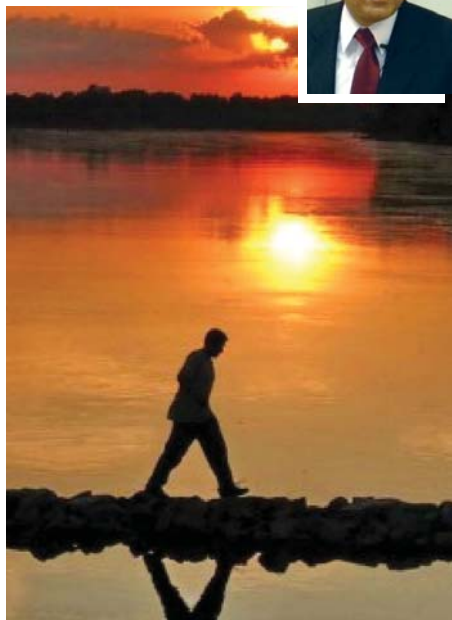
pag. 2 **Corabia salvării**

pag. 3 **Generații, generații**

pag. 4 **Certitudini**

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

ÎNTÂLNIREA CU APA ȘI FOCUL

„Nu te teme de nimic, căci Eu te izbăvesc, te chem pe nume: ești al Meu. Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde, și flacăra nu te va aprinde.“

(Isaia 43:1b-2)

Nimeni nu își dorește suferința. Cu toții am vrea ca drumul credinței noastre să șerpuiască lin printre coline înverzite, câmpuri înmiresmate de aroma îmbătătoare a florilor iar grijile să stea cât mai departe de noi.

Inevitabil însă pe parcursul călătoriei prin lumea de aici drumul nostru va trece prin apă, prin valuri și prin foc.

Dumnezeu n-a lăsat

[Continuare pag. 2](#)

niciodată ca din cuvintele Lui să se înțeleagă că cei ce sunt ai Lui vor trece nestingheriți și neatinși de nimic prin viața de aici.

Tocmai de aceea n-ar trebui să fim deloc surprinși atunci când în calea noastră apar valurile sau flăcările.

Însă chiar dacă această experiență este inevitabilă, Dumnezeu a promis că ne va binecuvânta cu prezența Sa. Toată lumea va ajunge la un moment dat să trăiască experiența valurilor și a focului.

Ceea ce este însă groaznic și înfricoșător în această experiență este să n-ai pe nimeni cu tine care să te încurajeze și să te ocrotească și mai ales să fii lipsit de prezența Domnului.

Harul care le este oferit copiilor lui Dumnezeu este că în ciuda expunerii la apă și foc, Dumnezeu este acolo.

El le dă putere copiilor Lui să treacă biruitori peste orice încercare, peste orice obstacol, prin orice apă și prin orice foc.

Când focul nu poate fi evitat trebuie

să știm că Dumnezeu vrea să trecem prin el dar ne va păzi să nu ne ardem.

Când trecerea prin apă nu poate fi evitată înseamnă că Dumnezeu vrea să ne arate că este mai tare decât valurile iar râurile cele mai adânci pot fi trecute cu ușurință. Nu putem îndrăzni să credem că biruim focul și valurile datorită abilităților noastre deoarece știm cu certitudine că izbăvirea i se datorează în exclusivitate Domnului.

În acest fel focul nu te face mai slab ci dimpotrivă devii mai puternic, valurile nu te înecă ci îți dau convingerea că le poți străbate. Credinciosul care trăiește pe propria piele experiența valurilor și a focului are privilegiul să-L vadă și să-L știe pe Dumnezeu cât mai aproape de el.

Pentru un astfel de om focul și apa nu sunt decât mijloacele de care Dumnezeu se folosește să-i spună cât de prețuit este în ochii Săi și că nimic nu i se poate întâmpla în viață fără ca Domnul să-i fie aproape.

Corabia salvării!

Cu toți am trăit pe marea corabie a lumii ce se unduiește prin furtunile vieții, căutându-ne un loc de unde să putem vâsli și noi în direcția care ne-o doream, dar fără nicio șansă, aceasta fiind condusă de gloata mare de oameni ce se îndreaptă spre pierzare.

Eram distrași adeseori de lucrurile mărunte ce ni se ofereau pe această încântătoare navă din lemni vechi și ponosit ce nu va mai rezista mult în fața năvalei de probleme, temeri și dureri.

Poate într-o zi sufletul tău s-a săturat de amărăciunea vieții trăite pe corabie și a preferat să-și facă propria barcă, cu care a um-

blat bezmetic fără o țintă sigură.

Domnul ne-a privit în fiecare moment, indiferent că eram pe corabia veche alături de cei apropiați sau pe barca noastră, El știa cum să ajungă la noi.

Da, El a putut și poate înlătura furtuna și să-ți dea o hartă spre o comoară veșnică. Ce minunat este să-L putem sluji pe Tatăl nostru cu o inimă și un cuget curat, recunoscându-ne neputințele, dar totodată bazându-ne pe atotputernicia Lui!

Îmbarcă-te și tu acum pe corabia salvării, ce te va îndruma spre un pământ sigur ca să poți trăi o veșnicie alături de Capitanul nostru, Domnul Isus!

Camelia Blidar

GENERAȚII, GENERAȚII

Camelia Sabău

Crainicul unui post de radio local anunța sec, rece, că 8 din 10 adolescenți mărturisesc că cel puțin o dată au avut gânduri de suicid.

Eu simt că mi se taie respirația de uimire. Acest „anunț” este ca o durere adâncă și ascuțită în ființa mea, pentru că adolescenții sunt copiii noștri. Instantaneu îmi aduc aminte de generații de sacrificiu”, adică de cei care sunt azi părinții tinerilor și adolescenților. Îmi aduc aminte de cum am trăit noi, pornind din anii aceia pe care generația tânără de azi nici nu-i știe, anii de comunism, de marxism, anii când cei ce se declarau ateii erau considerați „spuma societății” și erau înălțați în funcții și elogiți.

Pentru foarte mulți care am fost copii, tineri și apoi am devenit părinți cu responsabilități, amintirea acelor vremuri este întunecată, dar firul speranței din sufletele noastre a răzbit peste toate greutățile și neajunsurile și-am acceptat resemnați să fim „generație de sacrificiu” numai ca urmașii noștri să trăiască altfel, să le fie mult mai bine.

Și-acum, când am vrea noi să știm că e bine, că oamenii pot trăi mulțumiți și fericiți, acum, copiii, adolescenții și tinerii noștri să se gândească la sinucideri?! Cei pe care-i iubim cel mai mult? Cei la care

ne uităm întrezărind „urmarea”, „viitorul” sunt așa de neîmpliniți încât se gândesc să-și ia viața?!

De fapt, mai mult sau mai puțin conștient, noi monitorizăm în mințile noastre o sumedenie de greșeli pe care le-a făcut „societatea” și avem explicații pentru starea lumii de azi. Toți cădem de acord că „lumea noastră” de azi este bolnavă, ne bună, nesătulă, neglijentă, imorală ... și câte nu am mai putea înșira, dar, într-un cuvânt, „lumea noastră” este tot mai departe de Dumnezeu.

„Învață pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze, și când va îmbătrâni nu se va abate de la ea” (*Proverbe 22:6*). Cuvintele Scripturii înseamnă speranță. Întotdeauna găsim rezolvare la Domnul și copiii Domnului știu că „cine urmărește neprihănirea și bunătatea găsește viață, neprihănire și slavă” (*Proverbe 21:21*). Și dacă Dumnezeu pedepsește fărădelegile părinților până la al treilea și al patrulea neam, El se îndură până la al miilea neam de cei ce-L iubesc și păzesc poruncile sfinte. (*Deuteronom 5:9-10*).

Iată rezolvarea pentru tinerii noștri disperați: noi, părinții trebuie să-L iubim pe Dumnezeu și poruncile Lui să ne fie prețioase și să le păzim.

Aș vrea să știu că există o generație care se roagă Domnului pentru vindecarea neamului. Aș vrea să știu că există acea „generație de sacrificiu” care-și poartă pe brațe de rugăciuni copiii, adolescenții și tinerii.

Tu faci parte din acea generație?

“Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea că a dat pe Singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:16)

Îi mulțumesc lui Dumnezeu că m-a iubit așa de mult încât și-a trimis singu-

rul Fiu să se jertfească și pentru mine ca eu să am viață veșnică.

Și eu, la rândul meu, doresc să-mi dăruiesc inima lui Dumnezeu și să-I fiu credincioasă toată viața mea.

Amalia Matei

CERTITUDINI

Ora de filosofie se scurgea încet și într-un moment decisiv, m-am hotărât să nu mai număr secunde până avea să se sfârșească.

Luam notițe cu o viteză frenetică în timp ce mintea mea refuza să asimileze și să-și asume concepțiile. Eram undeva în afară văzând clar pe Cineva care avea răspunsurile tuturor întrebărilor rostite și a unora prea stinghere să se profileze în cadru, în timp ce omul clădea niște răspunsuri șubrede, incomplete și parțial satisfăcătoare, de care se agăța cu o disperare acută.

Pe un ton ce m-a făcut să mă reîntorc rapid dintre gânduri, mândră și degajată, o afirmație își făcea intrarea în scenă, alertând toate principiile mele: numai oamenii proști au certitudini. A pendulat puțin între oameni proști și nebuni, nehotărâtă de cum avea să-i fie forma finală. Am cugețat puțin, reținând-o printre gânduri și mi-am întors privirea, constatând că aveam o mulțime de convingeri și certitudini.

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea că a dat pe Singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică (Ioan 3:16.)

Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn, și dacă crezi în inima ta că

Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit. (Romani 10:9)

Încă puțină, foarte puțină vreme, și Cel ce vine va veni și nu va zăbovi! (Evrei 10:37).

Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire." (1 Ioan 1:9)

De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume, spre binele celor ce sunt chemați după planul Său. (Romani 8:28)

...Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin. ... (Matei 28:20)

„Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El Însuși îngrijește de voi.” (Petru 5:7)

Am o mulțime de incertitudini mici, nu știu dacă acesta este cel din urmă cuvânt, dacă următorul moment va fi și ultimul și nu am nicăieri notate detaliile minore cu privire la viitorul meu. Cunos însă un lucru care eclipsează toate aceste amănunte pe care mintea mea nu poate decât se le speculeze și anume că toate sunt în mâna unui Dumnezeu care-mi este atotsuficient, a unui Dumnezeu care-mi garantează că o viață trăită pentru Hristos este una câștigată. Viața mea nu este lipsită de certitudini, trăiesc prin ele, iar atunci când nu știu ce va urma, am certitudinea că dragostea Lui va creiona în mine tot ce este mai frumos spre gloria Sa.

Amalia Lupu

**Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”**

Telefon: (004) 0362-411252
Web: www.biruinta.ro
E-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Camelia SABĂU

Anunțuri

Miercuri - ora 18 - Repetiție de cor
Joi - ora 18 - Serviciu de închinare
Studiu biblic
Vineri - ora 18 - Grupul de rugăciune al tinerilor
Duminică - ora 9.30 - Grupele de rugăciune
Duminică - ora 10 și 17 - Servicii de închinare